

[Marianne Jelved]

1988, men vi forstår også SF's forslag som et forslag om, at Tidsskriftcentret fra 1989 kommer på finansloven. Det vil jeg heller ikke stå og love her og nu, men jeg vil give tilsagn om, at vi vil medvirke til at prøve at finde en løsning gennem udvalgsarbejdet.

Jane Oksen (FP):

»Tidsskriftcentret er et informationscenter, og vi giver gerne gode råd om, hvor du kan lede efter oplysninger og inspiration i dit politiske arbejde. Tidsskriftcentret skal bruges som venstrefløjens og -bevægelsernes fælles tværpolitiske bibliotek.«

Det er oplysninger, Tidsskriftcentret selv kommer med, og man reklamerer også for, at man har brug for opbakning fra det alternative Danmark. Og hvad det dækker, synes jeg hele deres programklæring giver udtryk for, nemlig en støtte til venstrepolitikere, der kan få gode ideer fra tidsskrifterne fra de socialistiske lande. Så man forstår godt, at dette forslag kommer fra SF.

Hele venstrefløjen vil jo også gerne have deres egen skatteyderbetalte oplysningscentral. Et tidsskrift som Cikaden er der kun 1.000 der gider læse, og der gives EF-støtte til det på ¼ mio. kr. Det er forfærdeligt, som man sløser med tilskud til den slags, samtidig med at man taler om sparetider.

Det er rimeligt, at de mennesker, der interesserer sig for den slags tidsskrifter, hvoraf mange jo er udenlandske, selv abonnerer på dem, specielt hvis de ønsker at holde liv i dem. Så var det da bedre at nedlægge dette Tidsskriftcenter totalt, for kan man låne alting gratis, uddør bladene jo efterhånden.

Kan Tidsskriftcentret ikke klare sig for tipsmidler eller private tilskud, må det ophøre, og det så vi faktisk helst det gjorde i Fremskridtspartiet. Gang på gang ser vi venstrefløjen forsøge på at bevilge penge til deres egne foretagender, og det må være de borgerlige partiers pligt at forsøge at hindre dette. Vi har camoufleret partistøtte på den måde.

Vi har lige hørt i kulturdebatten, at der bruges 1,7 mia. kr. til biblioteksvæsenet i Danmark, og det mener vi i Fremskridtspartiet er alt for meget. Nu forsøger man at udvide med et offentligt Tidsskriftcenter, og det bliver garanteret ikke det sidste, der kommer.

Vi siger helt klart og tydeligt nej til at bevilge noget som helst til dette Tidsskriftcenter.

Glønborg (KRF):

Tidsskriftcentret er blevet betegnet som en institution, der uomtvisteligt udfylder en niche i det offentlige bibliotekssystem. Men det er også konstateret, at folk, der føler sig hjemme i en niche og løser en nicheopgave, har en tilbøjelighed til at fejldimensionere verden, sådan at det, der foregår i nichen, ikke er vel proportioneret.

Derfor mener vi i Kristeligt Folkeparti, at det må være rimeligt, at de mennesker, som arbejder i denne niche og med denne niche, får lov til at have vor sympati og lidt hjælp til at udføre arbejdet, men vi er ikke tilhængere af at skulle op i et beløb af den størrelsesorden, der er nævnt her. Vi vil faktisk hellere bruge penge af den størrelsesorden til at forøge det velafbalancerede biblioteks-, dokumentations- og informationssystem, som vi har.

Jeg er helt enig med kulturministeren, når han gerne vil have, at vi ser lidt på pligtafleveringssystemet. Pligtafleveringssystemet er et fantastisk godt system, vi har i Danmark. Det er virkelig betydningsfuldt for vor fremtidige mulighed for at forske i alt, hvad der foregår her, og hvis man ikke anser de produkter, man har fremstillet, for så værdifulde, at man orker at få dem afleveret under pligtafleveringssystemet, så er de måske ikke bevaringsværdige.

Ann-Carina Ingemann (FK):

Det er egentlig meget morsomt efter at have fulgt den forrige debat, hvor vi snakkede om kultur, og hvor folk fra næsten alle partierne gav udsagn om, at de er enormt kulturelle, nu at følge debatten om et forslag, hvor jeg synes, partierne virkelig kunne få lejlighed til at vise, at der var hold i noget af det, de sagde. Men ak, jeg synes, logikken herinde kan være lidt svær at forstå nogle gange. Man kan kun håbe på, at jeg lærer den.

Med de erfaringer, der er indhøstet med Tidsskriftcentret i København, er det veldokumenteret, at der absolut er behov for sådan et center. For mig at se udgør et tidsskrift både en vigtig del, når det gælder information, og sandelig også, når det gælder en debat. Derfor er det heller ikke rimeligt, at sådan et center skal leve på nåde og barmhjertelighed fra private bidragdere.

Fru Ingerlise Koefoed nævner i denne forbindelse, at Københavns Ungdoms Center plus